

Nekonečná 2012

aneb

... skoro léto v Plzeňské kotlině...

Nekonečnáá

1. - 3.6.

Sraz je tentokrát na Hlaváku a netradičně dost pozdě, přesněji, ve třičtvrtě na dvacet. Tedy je vám asi jasné, že pojedeme vlakem. Výborný úsudek. A proč tak pozdě? To je kvůli synchronizaci se Šnekem. Má odpolední, tedy přijde pozdě domů, a ke všemu jedeme k němu.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Praha	0	726	0	0	17

Vlak do Plzně je tentokrát přistaven načas. A co víc, hned na prvním nástupišti. Všechno vypadá velmi dobře. Jenom jedna věc mě netěší. Je nás málo. Přesněji dva. Ještě přesněji já a Lenka. Ostatní se omluvili a vymluvili.

Nakládká samotná proběhla výborně. Paní průvodčí byla výborná, milá a velice hodná. Projevilo se to tak, že spolu s námi nastupoval pán ve sportovním a stejně jako my nakládal kolo. Velmi se omlouval, že je mokré a špinavé. Prý zmoknul. Paní průvodčí nelenila a zapnula vytápění vagonu, aby pánovi nebyla zima... Ano, je to o člověku a jeho přístupu...

	
*0522-827 BV9319 Výdejna Praha hl.n. 1178 BV 989319 01.06.12 19:25	
Sleva pro skupinu Jednoduchá	Osob 2 Třída 2 km 113
Z Praha hl.n. Do Plzeň hl.n. Přes Praha-Smichov, Zadní Třeboň, Beroun, Zdice, Rokycany, Chrast u Plzně	Sazba DPH 14%
Platnost od 01.06.12 do 02.06.12	
☐ Sleva x % Druh Kč	Hotově 242,-

Jízdu nutno nastoupit první den platnosti

073524001

1154 - České dráhy, a.s.

Kola jsme si naložili sami, našli kupé v poloprázdném vlaku a v naprosté pohodě se nechali vézt směr Plzeň. Cesta samotná proběhla bez mimořádných zážitků a tak jsme krátce před desátou vystoupili v Plzni na tamním Hlavním nádraží. Podle instrukcí máme

přejet do Nonstopu nedaleko Šnekova bydlíště. Jednu chvíli je to dost do kopce. No, snad si toho Lenka ve tmě nevšimne.

Vydali jsme se do liduprázdných tmavých ulic. Relativně. Hned za viaduktem, po ostré levé zatáčce je to jinak. Tma sice trvá a ruší ji jen naše výstrahy a hlavní osvětlení. Zato liduprázdnost není tak žhavá. Hned za zatáčkou mi vevrávoralo do cesty velmi podnapilé smrduté individuum, které krátce před tím provádělo cosi v nedalekém roští. Sice na poslední chvíli, ale přece si mě všimlo a leklo se. Tím ztuhlo a dalo mi potřebnou sekundu na to, abych jej objel. A protože se za mnou neozvalo nic mimořádného, zdálo se, že i Lenka je minula. Tím to však neskončilo. Jen jsem dokončil manévr a srovnal směr, vyloupla se ze tmy na místě se nepohybující do sebe zamotaná dvojice. Co tam dělali? No, ptejme se, že? Nemám čas na delší rozbor. Jediná myšlenka je, že by nebylo od věci aby to dělali jinde než uprostřed stezky...

I tuto nástrahu jsem minul bez nehody, jen s radikálnějším manévrováním. A pak už byla nuda. Sjeli jsme na silnici a situace se obrátila. Nastalo světlo a ubyli lidé. Jedeme pomalu do slíbeného kopce, ulice je velmi dobře osvětlena, nikde ani živáčka. Vyjeli jsme až na odbočku, zatočili a po rovině dojeli k lokálu. Pořád se nedělo nic zvláštního.

Zaparkovali jsme, vešli do lokálu a hned viděli, že to tu nebude jen tak. Oproti zvyklostem je tu nějak plno. Našli jsme dvě místa u stolu, kde již seděl jeden pán. Objednali jsme si pivo a volně si povídali o všem možném. Spolu s pivem k nám přišla holka a hlásila se ke mně. Jasně, znám ji, a určitě byla v minulém setkání fajn. Akorát mi paměť nechce vydat jméno a místo posledního setkání. Naštěstí to udělala za mě. „Radka“, představila se. Jasně, už jsem doma. Hned jsme navázali na poslední přerušovaný hovor, převedli jej do současnosti a zapojili do něj Lenku. Mimo jiné Radka pronesla, že už chtěla jít pryč, protože jí Šnek řekl, že přijedeme v deset. Ale neřekl, že na nádraží. Čímž vznikla 20ti minutová proluka.

Po nějaké době dobré zábavy zazvonil telefon. A hele, Šnek. Vytкнуł sem mu, že co se má co flákat v práci, když tady teče pivo do úplně jiných hrdel. Jen pípnul, že za 20 minut je u nás a zavěsil. Zábava pokračovala. Mělo to jen jeden háček, Radka celou dobu stála, protože jí pán ani nenabídnul posazení vedle něj, ke mně se nevešla. Než dorazil Šnek, udělalo se místo v zadní části lokálu a bylo to. Po jeho příjezdu zábava pokračovala až do půl druhé, kdy už jsme se nemohli udržet na nohou. Ovšem nebylo to pivem, bohužel, ale velmi silnou únavou.

Dig.

To jsem teďa netušila, že bylo tak pozdě...

Leg.

Rozloučili jsme se s Radkou a vyrazili ke Šnekovu bydlíšti. Jediný zážitek bylo vláčení kol do šestého patra. Bylo to zase nepříjemné a nepohodlné. U Šneka doma jsme pak předělali obývací na ložnici a zapadli pod deky. Tím skončil první den této skvělé výpravy.

Technická data:

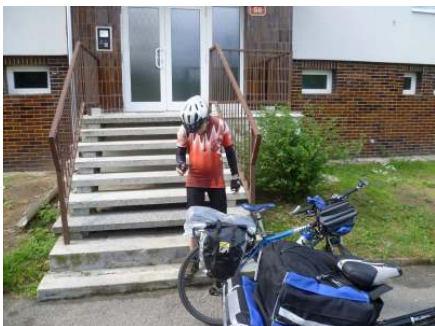
Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Dení kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Plzeň	35,3	733	7,2	10,6	17 - 10

Ráno 2.6. sobota

Šnek nás vzbudil v 8. Je to nečestné a nesportovní. No, na druhou stranu nás o vstávání za kuropění seznámil včera večer. Nebo dnes časně zrána? Snídaně, přípravy na odjezd.

Po deváté start.

Ještě než vyjedeme, potřebujeme nakoupit. My z metropole jsme s sebou nic netáhli, protože jsme předpokládali, že zde, v provinčním městě střední velikosti nakoupíme bez potíží. Leč všechno je jinak. Penny market který je přes ulici má z provozních důvodů zavřeno. No, začíná to pěkně.

Šnek nás vlekl ulicemi někam, kde se prý dá nakoupit. A skutečně, za pár minut brzdíme u Lidlu. V podstatě – obchodák jako obchodák. Jenomže... Ale to až později. Teď parkujeme před krámem a já zůstávám na strážu u kol. a našel jsem si nádherný posez na bedně s posypovým materiálem

Dig

Tam jsem kluky po nákupu vyfotila, a moc jim to tam slušelo... Leg.

Lenka se Šnekem se vracejí z nákupu. A už je tu to „jenomže“. Šnek tradičně koupil Rum. A potvrdilo se mi, že nejspíš všechny Lidly mají stejné zboží od stejných

dodavateli. Máme úplně stejný Rum jako když jsem jej vyvezl já posledně. Ale to se pozná až při konzumaci a to ještě pouze v první fázi. Také nemuselo být nic...

Odjíždíme. Je krásný den. Svítí slunce, je skoro teplo, pohybuje se po rovině, jede se dobře. Krajina kolem se zelená, na zahrádkách kvetou nějaká roští, prostě paráda.

Projíždíme pomalu jednu vesnici za druhou, navigace naviguje výborně a ku podivu nás vede po stejných silnicích jako vybral Šnek, až je tu najednou Město Touškov. Není pozoruhodné prakticky ničím. Ale měla by tu být hospoda. Trochu jsme se motali po zdejším komunikacích, než jsme jí našli. Jmenuje se U kaštanu. Má venku stolek a židle, k tomu slunečník, to je ona!

Jdeme si objednat dovnitř. Lenka si přála Kofolu. Nemají. Zato na mě výčepačka vychrlila tabulku plnou názvů a příchutí. Tak tohle nezvládám. Došel jsem pro Lenku, aby si vybrala sama. I ji potkalo to co mě. Ale dokázala se v té záplavě španělštiny rychle zorientovat a cosi si objednala. Usadili jsme se venku a užívali si odpočinku. A samozřejmě různých žertíků a poňouchlostí. Já se Šnekem k tomu usáváme zdejší nefiltrované pivo. Mimochodem - vynikající.

Po dvou pivech jsme už dostatečně naodpočívání a tak zase na cestu. Den je pořád úžasný, jede se výborně. Akorát se přiblížil oběda čas a nějaký velmi hloupý pocit mi připomíná, že by to chtělo jíst. Jak se ukázalo, nebude to jen tak. V několika nejbližších vsích máme smůlu. Dokonce až takovou, že vyhlášená a na mnoha bilbordech velebená restaurace Na farmě nás nepřijala. Má to být tak, že celá farma, včetně restaurace, je si úplně soběstačná. Zajeli jsme do dvora, zaparkovali, převlékli se do nespoceneného, vybrali si místa k sezení a teprve potom k nám přišel pingl a řekl nám, že máme jet pryč, protože tady je všechno zadáno pro svatbu. Jo, jasně, pro hospodu je to určitě lepší kšeft, než se zabývat nějakýma třema obejdama, ale mohl to říct, nebo to napsat na bránu, předtím, než jsme složitě zaparkovali a převlékli se do slušného. No nic. Převlékáme se zptět do propoceneného a odjíždíme.

Je to tu dost dokopce, ale co je zajímavé, plot a za ním zvířata. A docela hodně. Zastavili jsme a chvíli se jimi zabývali.

v neposlední řadě mě zaujala netradiční reklama na dámské plavky a to hned pod dopravní značkou dej přednost... také by se to dalo chápat jako „dej přednost plavkám“.

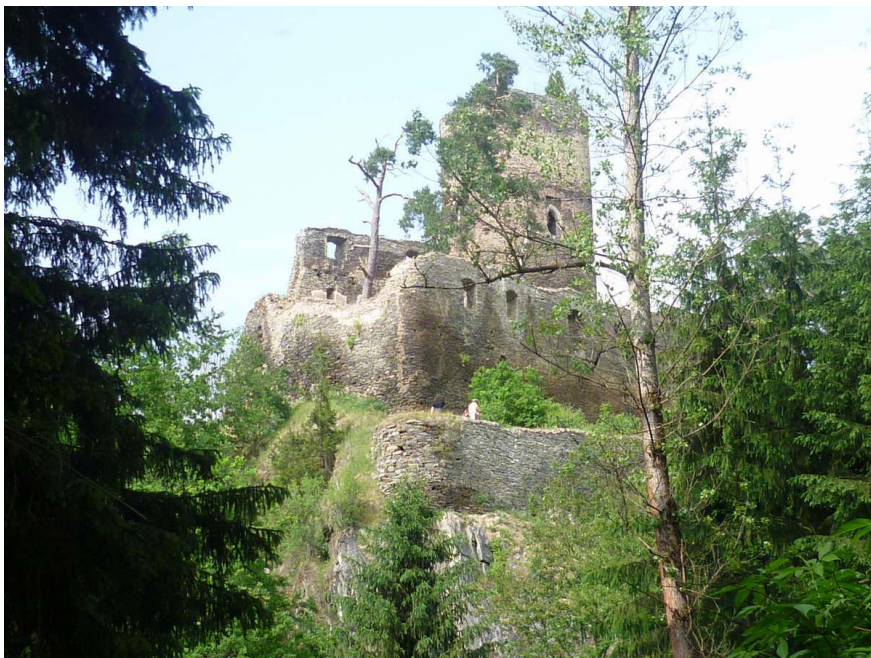
Projeli jsme Písek a Náklov, dvě naprosto nezajímavé malé vesničky.

Jedeme přes vršky a údolí a před každým sjezdem nám Šnek říká, že už to bude... Co? Prý je tam dole můstek přes potok a hnedka za ním odbočka na lesní cestu značenou červeně, kam chceme. A tak ve čtyřech následujících údolích brzdíme z kopce, abychom onu deklarovanou odbočku neminuli. Pravda je, že se více kocháme, ale na druhou stranu je třeba přiznat, že tím přicházíme o rychlost a hlavně setrvačnost, která by nás za normálních okolností vyvezla na podstatnou část protisvahu. Březí, Pernatec, Štípín. Další tři vesnice, kde to ještě není. Jdeme z dalšího kopce. Zase pomalu. Aha, hele, je tu bunkr a pod ním potok. A za ním most a za mostem odbočka na červeně značenou turistickou, v koprivách se ztrácející cestičku. Tak to je ona. Odbočujeme na ní a zvolňujeme. Je tu mokro a trochu to tu klouže. Nicméně postup je možný. A pravda, je to tu dost pěkný. A tak si užíváme jízdy a kochání. Zejména proto, že nikam nespěcháme.

Potok, který teče vedle nás se jmenuje Hadovka a spolu s lesem tu vytváří velmi pěkné jámě lesní scenérie. Proti nám jsme potkali několik lidí, dva dokonce na kolech. Ale neruší nás to. A najednou je to tady. Jsme u hlavní atrakce této výpravy. Jde o zříceninu hradu Gutštejn. Šnek vypráví, že sem jezdil jako mladší na čundry. I dnes je tu postaveno několik stanů a nespočet různých improvizací na téma nocležiště. Také jsou tu sloučené stoly a lavice z kulatin a krajinek. A na ohništích, ale také na vařičích zde několik „Amazonek“ klohní cosi v kotlíkách a ešusech. Vypadá to hrozně, ale voní skvostně.

Zaparkovali jsme kola, přešli improvizovaný most,

prošli po hlavní třídě mezi příbytky a pod vedením Šneka začali s dobýváním hradu. Vedl nás opačným směrem, než proudily a cirkulovali ostatní. Ale co, zná to tady a jistě nás vede nejlepší cestou.

A jsme tu. Jádru hradu. No, je to tu docela velkolepé a ve své době to muselo být NĚCO.

Pomalou a v klidu jsme všechno prošli. Všechno. I místa, která jsou zapovězena.

Plni dojmů jsme zahájili sestup. Je to ta cesta, kterou používají všichni ostatní. Je dlouhá asi 20 metrů, zatímco my jsme šli cca 300 metrů. Ale na druhou stranu jsme nahoru šli pohodlnou a mírně zvedající se cestou. Ta sestupná je nedobrzditelná. Takže je to úplně správně.

Přešli jsme most a dospěli ke kolům. A nějak to tak přišlo, že je čas svačiny. Vyplenili jsme bágly, olízli poslední papírek a chystáme odjezd.

Několikrát jsem se zmínil, že je tu dětský den. Ne, nezbláznil jsem se. Tady naopak měli rozum a přeložili jej na dnešek, protože 1.6. v celé republice lilo jako z pěti konví a bylo jak na Sibiři. Potíž je v tom, že pro své hry a v mnoha případech i skopičiny, zabrali několik úseků cesty. Musíme se tedy opatrně vyhýbat a několikrát i počkat až danou lotrovinu dokončej. Ale bavěj se u toho královsky. A to je dobře. To už dělá a umí jen málo lidí a ještě méně dětí, vyrazit do lesa a bavit se bez elektroniky.

Projeli jsme posledním úsekem, kde se něco děje a jsme na obyčejné lesní a později polní cestě. Skvělé je, že ač hrad a okolí okupuje kolem sta lidí, neprodukuje žádný hluk. Kdybych tam nebyl a neviděl to, nevěřil bych, že tam probíhá nějaký život.

Dojeli jsme na silnici a vegetace je u konce. Jsme sice na silnici, dokonce na asfaltu, na slušném asfaltu, leč na asfaltu, který míří k obloze. Hmm, nic moc. Tak ploužením vpřed.

Ještě než jsme vyjeli, provedli jsme kontrolu mapy a synchronizaci navigace a dospěli jsme ke změně trasy. Malinko ji zkrátíme. Vynecháme Konstantinovy lázně. Teď jedem velmi pomalu nahoru. Akorát nějak nechápu jak nás Šnek vede. Podle navigace máme jet vlevo. Je to sice o kousek delší, ale minuli bychom ten příšerný kopec, kterej zdoláváme. Šnek říká, že tohle je ta ona cesta a odbočovat se nebude. No dobře. Mě to nic neudělá, ale máme s sebou Lenku a ta zrovna neoplývá silou a vytrvalostí...

Minuli jsme další odbočku a pořád tvrdohlavě stoupáme. Pořád nerozumím tomu, proč nás Šnek žene tudy. Dojeli jsme do Cebiv. Je tu zámek. Přesněji to, co z něj zbylo. Stejně jako předešlý hrad i toto sídlo muselo být v době rozkvětu velkolepé.

Zastavujeme na zastávce autobusu, odpočíváme, zobeme nějaké drobnosti a koukáme hlavně na zámek. Ještěže je tak pěkně. Ne sice moc teplo, ale svítí slunce.

Pokračujeme ve výstupu. Je to tu opravdu velmi dokopce. Úplně rovné a mezi pravidelným stromořadím. Jedu si tak a přemýšlím o světaběhu a najednou mě předjelo cosi. Je to na dvou kolech. Aha, jízdní kolo. Posádka je v modré soupravě. Ani kolo, ani souprava nejsou zrovna značkové. A posádka? Ženská asi tak padesát, vypadá jak za groš kudla, ale jede neuvěřitelně. Než jsem se rozkoukal, měla náskok nejméně 50 metrů. No, honit ji nebudu. Nějak na to nemám sílu.

Asi v polovině stoupání se kopec zmírnil, ale jen na kousek. Vytvořilo se tak jakési odpočívadlo. Zastavovat však nebudu. Rozjezd by pak byl naprosto šilený. Sunu se dál. Stromořadí kolem je pořád rovné, jako když střelí. Dost by mě zajímalo, jak to při výsadbě zaměřovali. V podobných úvahách jsem dospěl na křižovatku s lesními cestami. Asi je čas na odpočinek a počkání na Lenku a Šneka. A abych nezтуhnul, podnikám krátké procházky. Například směrem, kterým odbočuje M.T.Z. Kus v lese je velká tabule naučné stezky. Píše se na ní o roštích. Tedy pro mě k ničemu. Ale co je zajímavé, je tu mapka. A podle ní je to tudy kratší. Vrátil jsem se ke kolům, podíval se směrem odkud jsem přijel a zprvu nepochopil. Jsme asi dva kilometry od zámku. Odtud je na něj úžasný výhled. Začínám rozumět tomu přesnému a rovnému zaměření. Vypadá to fakt impozantně. A to je ze zámku ruína. Jaké to asi bylo, když byl pěkný...

Doplahočila se sem Lenka. Ani nemluví. No, tak to je co říct. Čekal jsem vodopád slov na téma nechutné kopce a jejich záměrné přejíždění, místo toho je ticho. Hmm... Ukázal jsem jí zámek. Podívala se a ani nehlesla. Přijel Šnek. První, co po zastavení udělal, koukal se do mapy. Bezeslova jsem mu ukázal na odbočku a tabuli. Rozjel se k ní. Na víc jsem nečekal. Nasedl jsem a rozjel se za ním. I Lenka se vydala naznačeným směrem. Konečně jsme odbočili. Akorát to nemá valný význam. Všechny kopce už jsme vyjeli. Zastavili jsme se u tabule a nad mapkou si řekli, že to zkusíme tudy. Bude to terénem, ale nic mimořádného v cestě není. Lenka začala mluvit. První otázka byla, jestli je to tam do kopce. Co na to odpovědět? Zamluvil jsem to protiotázkou jak se jí líbil

pohled na zámek. A nějak to přišlo, že se podíváme do kasičky a koupíme jej. Pokud budeme mít nějaké drobné...

Jedeme. Zatím po rovině a dokonce i z kopce. Jenom se mi nelíbí za země vyhrzezlé ohromné potrubí. Pokud je můj odhad správný, máme jej v cestě. To by znamenalo se vrátit na silnici a to se mi nechce. Jel jsem napřed se na to nadělení podívat.

Ano, je to tak potrubí překáží dalšímu postupu. Jde o to, že jej montují a pokládají. A protože je sobota, nikdo tu není. Napadlo mě ještě kouknout za remízek. Ano, výborně. Tady ještě není vykopáno a potrubí se tu válí na hromádách. Tudy to půjde objet. Je to tu sice samé bahno, ale to půjde.

Vrátil jsem se k ostatním a sdělil výsledek. Šnek se tváří nedůvěřivě, Lenka hned jde za mnou. Dostali jsme se k místu zdolání trasy potrubí a málem zopakovali chybu jízdního oddílu Panské jednoty u rybníka Škaredý v jižních Čechách. Jakmile se mi poprvé zabořilo přední kolo, kázal jsem zastavit a sesednout. Dál kola povedeme. Bude to nepříjemné a asi se ušpiníme, ale pokud bychom jeli dál, nabalilo by se nám bláto na kola, zablokovalo je a to všechno odhadem ani ne v půlce přechodu trasy potrubí. Půjdem-li pěšky, je naděje, že to bude o dost lepší.

Povedlo se. Tedy skoro. Šnekovi to v jednu chvíli uklouzlo a trochu zapadl. Je potřísněn běžovou břečkou, ale je tak udiven, že ani nenadává.

Pak už jsme se na druhou stranu dostali bezpečně, bez dalšího znečištění. Další jízdu po louce se vše očistilo a tak vlastně nedošlo k žádným škodám.

Ještě jedna věc se váže k přejezdu louky. Předně to tu není zrovna po rovině a co víc, ani trochu z kopce. No a mě pojal nápad, že si s Lenkou vyměníme kola, abych jí ukázal, jak může kolo jet dobře. Moc se jí nechtělo, ale podlehla síle mé osobnosti. Seřídil jsem pro ni sedlo na Mašince, pro mě na Luckym a vyjeli jsme. Šnek se potutelně usmíval. Patrně odhadoval co se stane. A pokud se opravdu splnil jeho odhad, nedivím se skoro až škodolibému úsměvu. Lenka zabrala a Mašinka s ní vyrazila kupředu. Nejspíš čekala daleko větší odpor. Ano, je nutné přiznat, že Mašinka vstrojená tak, že veze skoro všechno pro dva, je opravdu výrazně těžší, než Lucky. Lenka přeřadila a začala do kopce

zrychlovat. Chvilí mi trvalo, než jsem ji dojel. Byla viditelně zaskočena snadností jízdy. Zato mně se jede mizerně. Lehký Lucky nesedí na zemi a jede opravdu mizerně. Je pravdou, že je již několik let vyřazen a udržován ve výjezduschopném stavu jako záloha všech záloh. Koukám, že jsme Šneka nechali daleko za námi uprostřed louky. Lenka nezpomaluje, ba naopak.

Dojeli jsme k silnici v obci Kšice a počkali na Šneka. A vyměnili si kola zpátky. Lenka to nekomentuje, ale viditelně o tom přemýšlí. Pokračujeme po silnici převážně dolů. Lenka se asi teď mň bojí a tak letíme dolů skoro společně. Na synchrozastávce je chvíli po mně. Na Šneka čekáme o něco déle. Pak společně vjíždíme do Stříbra a míříme do lokálu U rybiček. Má to být další dnešní atrakce. Vařej tam vlastní pivo a jídlo tam bylo poslední také dobré.

Navigace nás vede naprosto neomylně... do jednosměrek. K její omluvě – jsou to přenosné značky a viditelně se tu děje něco většího. Po několika minutách máme jasno. Mají tu úplně rozkopané náměstí. Dalším kličkováním se nám jej podařilo projet a to už zastavujeme před hospodou. Vtahujeme kola do průjezdu. Je tu nějak málo lidí. Co se to děje?

Zaparkovali jsme kola a šli do lokálu. Na sezení venku je docela zima. A... Nějak je to tu divný. Kromě nás jsou obsazené dva stoly a obsluha nereaguje. Až po velmi dlouhém čekání přišla holka ve stejnokroji zdejšího podniku a zeptala se, co si přejeme. Chtěli jsme grog, a to hned, a jídelní lístek, také možná brzy. A pak se zase nic nedělo. Teprve při druhém připomenutí nám přinesli jídeláky. Nejspíš se za ně styděli. A měli proč. Nabídka nebyla nijak ohromující a to ještě byla z velké části proškrtaná. Nějak to nechápu. Po dvaceti minutách přinesli grog. To taky nechápu. To ten rum teprve destilovali??? Pak jsme se Šnekem chtěli zde vařené pivo. Dostalo se nám poučení, že se vyrábí již jen jedno. COŽE? PROČ??? Nechali jsme si jej donést. Ale teda fakt se nepovedlo. Je nějaké nedobré. Malá výtoč? Zanesené trubky? Nepovedená várka? Hmm, tak nic. Ještě jsme snědli nějaké jídlo, také nic moc a rozhodli se pro ústup.

Opustili jsme hospodu a jali se hledat jinou. Je 19 hodin. Objeli jsme uličkami rozkopané náměstí a našli hospodu U Čechie. Zase tomu nerozumím. Je zavřená. Teď? V sobotu večer? Jedeme dál. A našli jsme. Jmenuje se to tu U radnice. Má to průjezd, má to dvůr, má to lokál ve sklepě. Jediná nevýhoda je přítomnost cikánů. Budeme muset častěji hlídkovat. Zaparkovali jsme a vzhůru dolů.

Ano, tady je život. Je tu teplo, docela dost lidí, obsluha všímavá a tak si začínáme užívat. Vyzkoušeli jsme tři druhy piva a každé dobré. A jako proložení, aby se oddělila chuť, několik panáků. Co to teklo kolem, nevím, ale bylo to moc dobré. Ani mi nevadilo hlídkování, které jsem nepravidelně prováděl. Je tu krásně. Ani se nám odtud nechtělo. Je však 21 hodin a chtělo by to najít nějaký nocleh.

Dig.

Píva si nepamatuji, ale palačinky byly výborné...

Leg.

Opustili jsme podnik a vydali se na cestu. Teda, ale o těch panáčích dobře vím...

Zadal jsem do navigace další cíle a jeli jsme. Přejeli jsme most a podle navigace jsem zahájil manévr odbočení vlevo, někam na vedlejší a dál mezi kopci, ani nevím kam. Je mi to dost jedno. Jede se mi krásně a někde tam si ustelem. Najednou mi do myslí proniklo Šnekovo „Tam ne! Rovně!“ Ihned jsem se zařadil zpět do prava. Co? A proč? Šnek prohlásil, že tudy je to správně a jiná cesta odtud není a nikdy nebyla. Navigace však ukazuje průjezd mezi kopci podél železnice. Nejspíš to máme jako trénink výjezdu kopců, když se nám nechce. Vlastně je to stejné jako odpoledne, kdy jsme také přejížděli ty nejvyšší kopce v celém okolí. Zvolna se suneme nahoru. Nějak mi to nejede a Lenka už jde pěšky. Šnek nám zmizel někde nahoře. Jdeme, povídáme si a vyhlížíme místa, kde bychom si mohli ustlat. Pravda, moc jich není. Do tohoto okamžiku jsem jich napočítal 0. Není divu. Je to tu zatraceně nahoru a po obou stranách silnice je příkop a za ním padák dolů mezi stromy. Po asi kilometru je odpočívadlo a cestička do lesa. Celkem bych se tam šel podívat. Ale Šnek, jak je pro něj typické, když se ocitne vpředu, nečeká. My jsme si chvíli odpočinuli a jdeme dál. Lenka je značně unavena a začíná reptat. Zасыpávám ji uklidňujícími větami, o kterých jsem přesvědčen, že nemohou zabrat. Výsledek je ten, že než si Lenka přebere, co jsem jí to vlastně řekl, jsme o hezkých pár metrů dál. A tak jdeme a jdeme až jsme na další odbočce někam mezi stromy. Šnek zase nikde. To se mi nelíbí. Lenka je vyřízená jak žádost. To se mi také nelíbí. Tak asi takhle: Lenka zůstrane tady, nechá zapnutý celý světelný cirkus a já se pojedu podívat co je tam mezi stromy, když už tam vede tak široká polní cesta.

Ano, je tam místo pro nás jak na zakázku. To jsem řekl po návratu z průzkumu. A to nejen Lence, ale i Šnekovi, který zde stál také. Přesunuli jsme se na loučku a začali se stavbou mobilních přenocovačů. Šnek se hned trhnul a zalezl na opačný konec louky. My jsme stavěli a stavěli a najednou se rozestavěná konstrukce zřítla. Nerozumím. Aha, na

Lenčíně straně se vytrhaly kolíky ze země. Upřesnil jsem, že se kolíky musejí do země zatlačit celé a pokud to jde špatně, zašlápnout je. Pak už se nedělo nic mimořádného. V pohodě jsme dostavěli, přendali se do nočního a slezli se u nás.

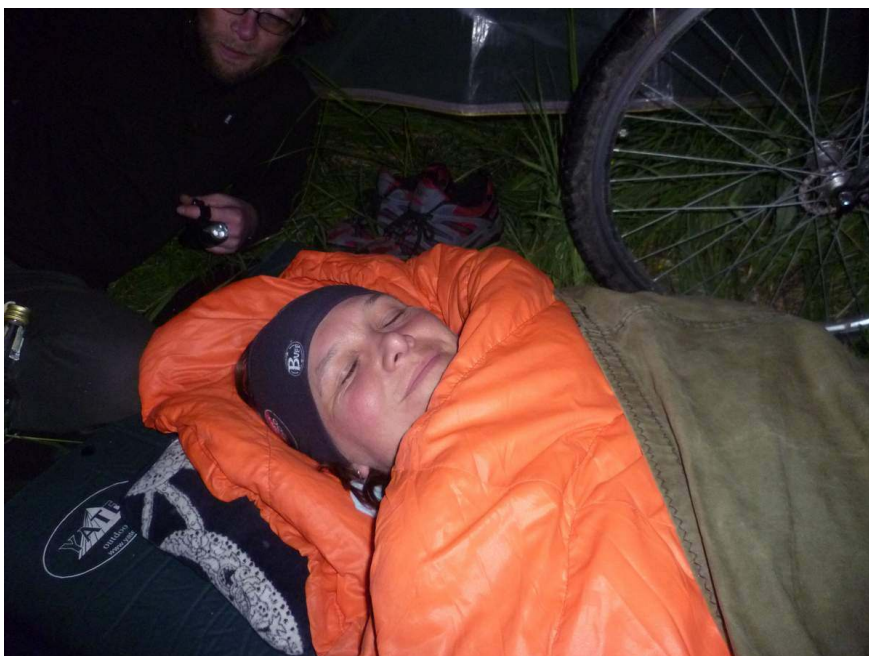
Samozřejmě jsme kriticky hodnotili právě končící den. Hlavně zklamání z hospody U rybiček a aktuálně z Rumu, který je koupený v Lidlu. Má jinou chuť než produkt z Božkova a nějak málo rumuje. Ale jinak byl den pěkný a v zásadě se dařilo.

Rozpustili jsme to krátce po půl dvanácté. V noci pak ještě drobně přšelo, ale nic co by bylo nějak významné

Dig.

KLuci to rozpustili, já jsem byla mrtvá ihned...

Leg.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Stříbro	48,8	795	61,7	11,7	22 - 4

Ráno 3.6. neděle

Probudili jsme se před osmou a nechtělo se nám ani za roh. Je pod mrakem a vlhko. Od místa, kde spí Šnek sem burácivě doléhá ticho. A tak se válíme, až nás dostihl ranní hlad a nutnost se jít vyvenčit. Snídáme, balíme a zvolna opouštíme místo noclehu. Vybrali jsme si dobře. Je to tu pěkné.

Vrátili jsme se na silnici a hrůza. Ono je to pořád nahoru a stejně prudce jako včera. Nikoho ani nenapadlo, aby pro nás do rána silnici upravil tak, abychom se tolik nenadřeli. To je bordel, to je bordel...

Svítl slunce, ale o teple jsem slyšel, že vypadá jinak. Za dost dlouhou dobu usilovného šlapání jsme nahoře. Jeden by řekl, že je vyhráno a že se svezeme. Bývá to obvyklé. Zde je tomu jinak. Stříbro leží v hluboké terénní brázdě. Tedy jsme si jen vyjeli to, co jsme včera odpoledne sjeli dolů.

Jedeme dál. Krajina je zvlněná, což s sebou nese stoupání a v zápětí klesání. Jede se normálně.

Lenka dostala nápad, zkusit si jízdu na Mašince po asfaltu. Dobrá, vyměníme si kola. Jen jsme to udělali, okamžitě vzrostla průměrná rychlost a Šnek nám nestačí. Trochu častěji na něj čekáme. Možná jsme tu výměnu měli udělat včera při výjezdu kopce k nocležišti. Jednak bychom tam byli dříve a jednak by nám Šnek neujel a nemusel se pak

vracet. No nic, příště to už budeme vědět.

Takto pěkně jedeme 6 kilometrů. Pak jsme si kola vyměnili zpět a přichystali se k triumfálnímu vjezdu do města Stod. Avšak sám vjezd nepřinesl nic triumfálního. Místní obyvatelé totiž vůbec nedocenili vyjímečnost našeho příjezdu, a tak místo špalířů s mávátky a transparenty kolem silnice je tu pár chodců, kteří dělají, jakože nic.

Zastavili jsme u samošky na náměstí, kde jsme posledně svačili, a já se vydávám najít hospodu na napítí se a možná nějaké jídlo. Za pár okamžiků mám. Jmenuje se to Restaurace Tip Sport. Zavedl jsem nás tam a zadařilo se.

Výborné pivo, skvělá servírka a úžasní místní. Prostě pohoda. Strávili jsme v tomto zařízení příjemnou hodinu a půl. Leč jsme najedeni, napiti a chtělo by to popojet.

Další jízda nepřinesla nic pozoruhodného. Chviléma svítí slunce, teplo pořád není, krajina je vlnkovatá, kolem pole, louky, lesy, kopce, závory a tu a tam vesnice.

Třeba Chotěšov, nebo Fetiš a jiné. Po polní cestě se snažíme zkrátit štreku do Dnešic.

Bylo by se i povedlo, ale v cestě je kaolinka a hlavně přes cestu závora. Je trochu zábavné, že je ve výšce, že kolo dá normálně vést a vejde se pod ni.

A tak pokračujeme po mocné vrstvě prašného kaolinu. Sem kdyby mocně zapršelo a pak sem mohutně svítilo a hřálo slunce, měli by tu rázem jednu velkou dlaždičku.

Projeli jsme to a na druhé straně závora prostě obešli. Pak jsme se ocitli na silnici a jelo se zas normálně. Za dva koilometry jsme v Dnešičích. Čím jsou pozoruhodné? Tím, že je to další atrakce této výpravy. Nikoliv vesnice samotná, ale westernové městečko, které stojí kousek stranou.

A jsme tu. A zase rozčarování. kromě bizonů v ohradě u vjezdu tu není vůbec nic živého.

Jak město duchů. Když jsem tu byl posledně, byla tu soutěž nějakých kovbojů, kteří chytali telata do lasa. Teď tu není vůbec nic. Lenka to tu prochází a prohlíží si to. Já

se šnekem ležíme pod šibenicí a odpočíváme.

Dig.

Jo, jo... dvě mrtvolky před pohřebním ústavem...

Leg.

Nakonec i my jsme se zvedli a městečko si prošli. No to teda vypadá... Viditelně nedostalo už dlouho žádnou údržbu a to že tu neběží žádná akce je nejspíš dílem ekonomické krize. Lidi sem prostě nejezděj... škoda. Mají to tu hezky a vtipně udělané...

Po prohlídce jedeme na poslední atrakci této výpravy – Hotel Modrá hvězda v Dobřanech. A tam se těšíme. Jede se normálně až ke kaolince, kde jsme opět objeli a podjeli obě závory a snažili se moc nezvířit kaolinový prach. Lak na kolech je pěkný a vůbec není třeba mít na něm obkládačky.

Ještě kousek po silnici, pak průjezd podél ústavu, kde nejspíš skončí celé plzeňské křídlo Hells, zatímco pražská sekce má rezervaci v Beřkovicích, průjezd náměstím a jsme tu. A máme štěstí. Dnes má službu náš oblíbený vrchní. Ten, co před několika lety rozehnal schylující se rvačku a pak poněkud ovíněn, pln legrace velmi obtížně zvládal účtování.

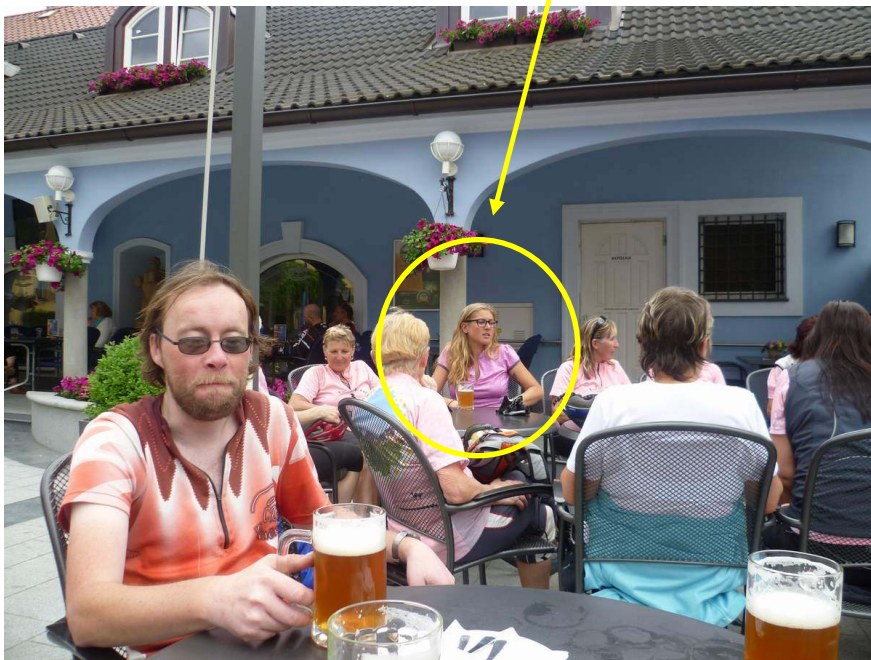
Našli jsme si místo a objednali si pivo. Které? To si opravdu nepamatují. Na výběr je jich spousta. Všechna se vaří zde, každé má jinou chuť, každé se hodí pro jinou příležitost a každé je jinak silné.

Sedíme, dobře se bavíme, popijíme a najednou vjely do vrat čtyři ženský na kolech. Potud nic mimořádného. Zaparkovaly a zasedly největší stůl. Pořád dobrý. Mají na sobě stejná trika. Co to tam mají? KOČKY NA KOLECH... zajímavé. Zdá se, že také baví kromě jízdy i dalšíma skopičnami.

Přijely další. Aha, slušná partička. A další. Už jich je přes deset. To už je na potlesk. A další. 17? Tak to klobouk dolů před jejich organizací. Akorát je škoda, že jsou to opravdu kočky. Tedy starší a vypelichané. Já bych uvítal spíš kořata... Další. 22. Přitáhly si druhý stůl a vyžádaly si povolení spojení s ještě jedním stolem. Náš vrchní jim to dovolil a začal se jim věnovat. ... A ještě tři. Takže 25? To teda musí být na silnici masakr. Kola nemají nic moc. Řekl bych Tesco quality... Ale asi je to baví a nejspíš to nebude to jediné, co podnikají. Aha, tak přeci jen... No, kořata sice ne, ale dvě tak kolem třiceti se vyskytly. A co líp, obě sedí tak, že mám na ně skvělý výhled a ta mladší a pěknější je i na doslech. A jak to tak bývá, při objednávání nastal první zmatek a při donáše zmatek druhý. Inu, jak to tak u skupin bývá. Mladá kočka v doslechu se jmenuje Bára, je svobodná, blond, hezká, milá a zdá se, že i chytrá.

To je výsledek pozorování a náslechu za celou hodinu. No, dámy se baví skvěle, my taky, ale vypadá to, že už jsou občerstveny a hodlají odjet. Trvalo ještě půl hodiny, než vyrovnaly účet a pak se rozjždějí. A vypadá to, že každá jinam. Jako kdyby zde byla konečná. Škoda. Byly by to dobré společnice na doprovod Šneka do Plzně. Pro mě a Lenku to nemá smysl, protože máme před sebou necelý kilometr na nádraží. Musím přiznat, že jsem z této skupiny nadšen. Třeba je ještě někdy někde potkáme.

A jsou pryč. Je tu najednou ticho a klid. Ještě chvíli rozebíráme jejich trička, jejich organizaci a Báru. Pak nadešel i náš čas. Za chvíli nám jede vlak a tak je třeba to tu ukončit a přesunout se na nádraží.

Vše proběhlo v naprosté pohodě a tak jsme se rozloučili se Šnekem, naložili kola a bagáž, my jsme zaujali místa k sezení a nechali se vézt domů.

ČD

*0212-065 815463 Výdejna Dobřany 1877
 BI 935463 03.06.12 18:25

Sleva pro skupinu Jednoduchá Osob. 2 Třída 2 km 127

Z Dobřany Sazba DPH 14%
 Do Praha hl.n.
 Přes Plzeň, Chrást_P, Rokycany, Zdice, Beroun, ZTřebaň, Praha

Platnost od 03.06.12 do 04.06.12

Sleva x % Druh Hotově Kč 270,-

Jízdu nutno nastoupit první den platnosti

1154 - České dráhy, a.s.

0735 2 40'

Dál to už nebylo zajímavé. Vlak jel tak jak měl, v Praze byl opožděn o 5 minut, nuda, nuda, šed', šed'... A to je vlastně všechno.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Praha	49,3	843	48,5	13,5	23 - 16

Celková technická data:

Účast
 Oficiálně přiznaná kilometráž
Příště

Tři nekonečníci....: Šnek, Dig, a Lenka

117 km

Konečná

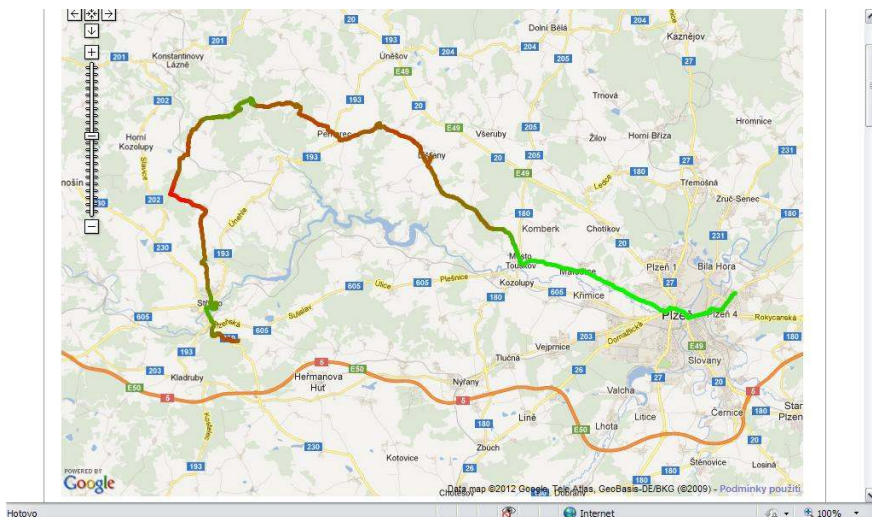
Trasa výpravy		
Praha	Kšice	
<u>Plzeň</u>	<u>Stříbro</u>	
Město Touškov	Stod	
Písek	Chotěšov	
Náklov	Fetiš	
Břeží	Dnešice	
Pernatec	Dobřany	
Štípín	Praha	
Hrad Gutštejn		
Cebivy		

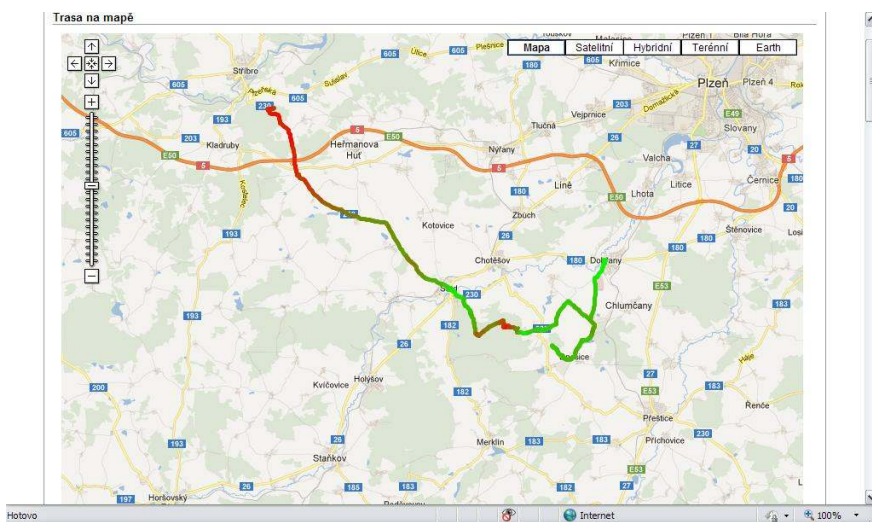
Osoby, jejich zkratky a písmo:

Standa (Sar), Dig (Dig), Šnek (Šnk), Káčina (JaK), Lenka (Leg), Jiné
(doprovodný text, nebo text převzatý z jiných materiálů)

Obrazová příloha:

trasa sobota

trasa neděle

© Hell's Tour club 2012
Dig & Leg
Neprodejné
e-mail: dig@hellstourclub.eu